

FEJÉRMEGYEI NAJLÓ

Előfizetési árak

Melyben:		Vidéken:	
1 óra	1 K.	1 óra	1-50 K.
3 évre	3 K.	3 évre	4-50 K.
6 évre	6 K.	6 évre	9 K.
1 évre	12 K.	1 évre	18 K.

Megjelenik minden hétfőnap este 8 órakor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szent István-tér 1.

TELEFON 208

Egyes szám: 4 fillér.

Hirdetés díjszabás szerint.

Felelős szerkesztő és lapfőigazgató: Baranyay Lajos.

A háború rokkantjaiért.

Dr. Prohászka Ottokár megyéspüspök, akinek háborús megszólalásait csak úgy lesi az ország, legutóbb a háború rokkantjaiért vette aranyotlalt a kezébe, s egy olyan irást készített értük, amely minden magyar embernek megdobbanja szívét s követésre készíti.

Hitványok volnánk — írja — ha most sem tudnánk áldozatkézek lenni s fölületes és léha teremtések volnánk, ha a segítséget és az irgalmat divatnak néznők, melyre épp úgy rá lehetne unni másfél év alatt, mint a kalapra. Ettől mindannyian iszonyodunk; sőt maga a léhaságnak és a hitváynáságnak ez a falrafestett képe is arra ösztönöz, hogy újra meg újra felbuzduljunk és hogy a közhasznú segítőmunkát az erkölcs érzésnek ugyanazon komolyságával karoljuk fel, amellyel a háború kitörésekor kezdtünk szeretni és segíteni. Ezt a komoly erkölcsi érzést akkor fejlesztjük ki magunkban, ha sebesültjeinket, árvainkat és rokkantjainkat nagybecsüléssel és tisztelettel környékezzük és kezeljük. Becsüljük nagyra az irgalmat és a szeretetet és tartuk magunkat boldogoknak, hogy népünk szorongatásában a nagy társadalmi, gazdasági és irgalmasági munkából kivethetjük részünket és áraszuk ki magunkból a tiszteletet.

— Erre a belőlünk kiadó tiszteletre főleg a mi szegény rokkantjainknak van szükségük, mert ez megsegíti őket kiváltéknyomorultvoitk első idejében, hogy ne szégyeljk és ne érezzék magukat kevesebbeknek. A magyar katonai oly szerény, hogy ha nagyot is tett, nem dicsekszik és ha hős is volt, nem pózol dicsőségével, nem sebeivel, főleg pedig nem műkarjával vagy mankójával. Az ilyen embereknek bátorításra van szükségük, csak hogy az utcára is kimenjenek. Másrészt pedig a mi népünk oly naiv és meggondolatlan, kivált a gyermekvilág, hogy könnyen kineveit a hibás embert és nem gondolja meg, hogy az miért lett hibás? Hogy talán éppen apját vagy bátyját védte-övtá s akkor lett nyomorék s hogy a mi esetünkben pedig mindegyik értünk lett azzá. Multkor beszélt valaki egy rokkantunk feleségével és kérdezte őt, hogy hol az ura? Ez azt felelte, hogy otthon van, mert szégyel az utcára kimenni, fél, hogy kinevetik. Hát mondjuk meg a mi rokkantjainknak, hogy ne szégyeljk magukat, mert nem szégyen, hanem dicsőség kíséri őket, hirdessük, hogy a nemzet

akkor becsüli meg önmagát, ha őket becsüli. Hirdessük ezt templomokban, iskolákban, otthon; tanításuk gyermekeinket imígyen: Nézzétek, gyermekek, ezek a falábu emberek a mi megmentőink, ezek azok, kik sokat szenvedtek, még pedig éretünk szenvedtek s kiknek mi örökké adósaiak leszünk. Isten áldása legyen rajtuk s szeretetünk és tiszteletünk kísérije őket.

Leányok a háború után.

III.

Jól ismerem az összes ellenvetéseket, nehézségeket, melyeket az eddig elmondottakkal szemben szoktak felhozni.

Azt mondják, hogy az általam felsorolt pályák nem urileányoknak valók. Egyik-másikra röviden már fennebb megfeleltem. S most csak azt kérdeim: hát a tanítónői pálya mindig olyan pálya volt, amelyre rálephetett egy urileány anélkül, hogy ajkbigyesztve meg ne kritizálják? Jól emlékszem még rá, körülbelül másfél évtizeddel ezelőtt szinte szörnyűködve vetek tudomást a kedves jó ismerősök egy fehérvári urileány tervéről, hogy tanítónő akar lenni. — Egy X-nek a leánya csak nem lesz tanítónő? — tört ki a méltatlankodás azok kebléből, akiknek egy fillérjük sem volt annak a leánynak a jövője biztosítására.

Ma már ezen túl vagyunk. Ma már miniszteri tanácsosok, tábornokok leányaira sem lealzó tanítással keresni a kenyeret, vagy a ruháralvót. S nem messze az idő, mikor az élet megtanítja a magyar közeposztályt is arra, amit a külföld már régen megtanult, hogy nem a becsületlen kenyérkereset szegyen, hanem a cifrayomoruság, melyet annál többen tudnak, minél jobban rejtegetjük.

Egy másik aggodalmat épen csakhogy érintek. Ez az általam felsorolt pályák egyikén-másikán a leány erkölcsét félti. Nem kell rá sok szót vesztegetnem. Az erkölcsöt nem a foglalkozás, hanem az egyén gyengesége veszélyezteti. Vannak igen erkölcsös szobaleányok és vannak tanítónők, akiket ezer veszedelem fenyeget, ha ugyan már túl nincsenek rajta. S az ügyvédi és egyéb irodák meg takarékpénztárak sem mindig melegházai az érányességnek, főleg akkor nem, ha kissé gyenge ez a palánta.

Legsúlyosabbnak látszik első pillanatra a harmadik ellenvetés. A tanítónői pálya biztos és nyugdíjas pálya!

Feleletem rá a következő: először is a tanítónői állás sem biztos addig, míg meg nem szereztük. A diploma meg nem kenyer.

Megmondhatója az a sok száz tanítónő, aki még ma is kenyér és állás nélkül van (a háború előtt több ezren voltak!) s várja a jószerencsét, hajszol protekciót, összekötötést, megalázkodik, s pályázatokra, bélyegekre költi a kenyérrelvalóját.

Másodsor: konstatalom, hogy épen ez a gyavaság, a jövőbenézés bátoratlansága, a saját erejébe, tudásába és iparkodásába s munkájának sikerébe helyezendő bizalom hiánya egyik fő betegsége a magyar középosztály leányainak. Ha ez a baj általánossá válnék, ki menne a férfiak közül is szabad pályára? Ki lenne ügyvéd, orvos, kereskedő, iparos? Hisz ez mind bizonytalan pálya! S a legtöbb nagyur a biztos pályán dolgozó tanárokkal, tanítókkal, birókkal, hivatalnokokkal szemben.

A nyugdíjat összerakják, sokszor bőségesen, a saját keresetükből. S végső esetben ott van a Magyarországi Munkások Rokkanti és Nyugdíj egyesülete. Tíz évi tagság után, ha egyebet nem, a megélhetést biztosítja. És sok

ugyanevezett nyugdíj sém jó egyébről. Tessék a nyugdíjas tanítókat megkérdezni!

Távol áll tőlem, hogy az itt elmondottakat csalhatatlan igazságoknak tartsam. Subjective meg vagyok győződve helyességükről. Mindenesetre hálásan venném, ha viszhangot keltenének, főleg intelligens, világosan látó hölgyeink körében s ha ez hozzászólásokban is megnyilatkoznék. Nagy jót művel az, aki ezt a kérdést tisztázza.

Egy bizonyos, az idő sürget, valahol át kell törni a maradiság, a gyavaság, álszemérem azon akadályait, amelyek ma a magyar középosztály leányainak boldogulását gátolják. Milliók lesznek hálásak azok iránt, akik ezt az gorlicei áttörést megcsinálják. Mind minden áttörésnél, rohamozásnál, itt is lesznek áldozatok, a maradiak, az álélőkelők kritikájának vagy esetleg az állásnélküliségnek áldozatai. De a többségnek nyert ügye lesz, boldogban, jólétben fog élni. *Sigma.*

Fejérvármegye földult tűzhelyeinkért.

Bárminő háborus jótékony-ságot is tekintünk, Fejérvármegyét mindig az első között találtuk. A mi községek egyszerűen kifogyhatatlanok a hadijótékony-ságban. Példásan mutatták meg, hogy mi a kötelességük azoknak, akiknek békés, meleg otthonát nem dulta fel az ellenség.

Bizony-ságot tettek arról, oly fényesen, hogy az utókor is meg fogja emlegetni, hogy lényük minden érzését a haza sorsa uralta, s ezért a hazáért, annak harcos fiaieért nincs az az áldozat, amelyet meg ne hoznának.

Fejérvármegye törvényhatósági bizottsága egyhangu lelkessedéssel elhatározta, hogy az orosz-dulta — felvidéki falvak újrafelépítésére 1916—17—18 és 19 években, tehát négy esztendőn keresztül 1 % os vármegyei pótdót vet ki. A vármegye határozata az indokolásban ezt az adományt végeredmény szerint körülbelül 100.000 koronára becsüli és annak az óhajának ad kifejezést, hogy ezt az összeget egy „Fejérfalva“ nevű község felépítésére fordítsák.

Eloitsuk-o az ivlámpákat?

Kormányrendelet figyelmeztet bennünket arra, hogy a legmesszebbmenő takarékos-sággal bánjunk a szénnel, redukáljuk minden téren való fogyasztását, mert kevés van. Okos ember megfogadja a tanácsot, különben a háború anyagi sulya talán még ennél is jobban reánk parancsol, hogy a takarékoskodás legnagyobbfioku legyen.

A világítás, a közvilágítás redukálása is széntakaritást jelent. Ezért vetődött fel a gondolat, hogy Budapest példájára mi is eloltsuk az utcai ivlámpákat, hogy még több szén maradjon meg, helyesebben kevesebb fogyjon el. Ha rendes közvilágításunk volna és ivlámpák vákító sora csillognók reánk, mi is azt mondanók: legyünk Budapest, aludjék ki a pompa világítása. De ahogy a mi közvilágításunk fest, illetve pislog, kérjük tisztelettel, abban ne redukáljunk, abban nincs nem redukálni, azt mi eredetileg ugy csináltuk, hogy redukált legyen. A mi néhány, az utóbbi időben ugyancsak ko-

misztl égő ivlámpánk nem azért lóg a levegőben, hogy fényűzők legyünk, jobban csak fényt lüznünk velük, hanem az esti közlekedést biztosítjuk a formásabb utirányokon, ahol mindennapos volna a karambol ivlámpa nélkül. Mellékutakakon, ráfoghajtuk, hogy elégségesek a körtevilágítások, a főbb utvonalakon azonban nem. Ott ép olyan szakség van rájuk, mint télen a télkabátra.

Az ivlámpáknak eloltása tehát Székesfehérvárott nem takarékoságot jelentene, hogy könnyelműséget az utcai forgalom közbiztonsága ellen. Nem eloltani kell, hanem meg többet felállítani. Ha megkésztesszük a szakszámát, még akkor is csak szükséges közvilágításról lenne szó, amely-nél ép oly kevés beszélnének luxusról, mint a cigánygyerek téli ruházatánál.

— **Fejérvármegye népesedése.** A hivatalos statisztika szerint a vármegyében házasság 1915-ben volt 427, míg 1914-ben 1513. Született 5388, míg 1914-ben volt 7793, az apadás 2397. Halálozás 175-e több volt, mint 1914-ben. 1915-ben a születési többlet csak 339, holott 1914-ben 2318 és 1913-ban 2239 volt. Az apadás átlag 2000. Ez a statisztika bizony elszámolt.

TARCA.

Színház és kultúra.

Irta: *Rexa Dezső.*

II.

(Vége.)

A csinosabb izlés -t pedig csak a színpad képelemzülte világa nyújtotta akkor. Minden kezdetlegesség, szegénység, naivitás, nehezégs dacára az izlésnek valamely formája kellett, hogy jelentkezzen a theátrumon. Ha Kelemenek műsorát végignézzük, kezdetlegeseket sokat találunk benne, de izléstelen, nem. Az izléstelen kora később köszönt a színpadra, amikor a játékszin megerősödött és sokat, vagy legalább is jóval többet lehetett mennie. A mérészkedés mindenek a megrontója, de míg az ideál teljes tisztaságában élt a lelkék előtt, addig — az izléstelen-ség hibájába — nem, megbocsát-hatatlan bűnébe nem eshetek.

Ez az izléscinosodás aztán ki-rejzésre jut a nemzeti életben, ennek minden fázisában. A poli-

A soponyai gyilkosság az esküdtsek előtt.

Ne tud, hogy másikat miújí-kaljon a cigány. Úd kupán érte, hogy meg ne sántuljon. És kupán-útk érte, hasbaszúrták. Nem sántul meg. Belebel, menten holten rogy össze a kőrsmá padlójára. Így mulat a magyar legény a csárdában. Sajnos, ez magyar vitézs.

Ez a falusi film játszódott le a múlt esztendő októberében, 14-ike estjén a soponyai Holl Nándor-féle vendéglőben. Bevonulás előtt voltak a falu legényei. Ilyenkor a falu veszett mulatozás járja a sohse halunk meg helyett ki tudja mitátok-e még egyszer cégére alatt. A soponyai rekruták is mulattak tehát még egyet. Az idősebbik Fördös Jósának huzta a falu vályogvetője. Kurjantástól, nóta-szótol szinte récsgetek a kőrsmaszoza ablakai. A maroknak is kijutott a munkából, mert annak ilyenkor a kecskelábu asztalt kell cirógatnia, hogy táncoljanak rajta a poharak.

A határtalan jókedv kellős közepében lépett a szobába Lenhart Gyula ottani közmivestemester. Lenhart valamit mondott a cigány-nak. Mit mondott, nem tudni, mert pár perc múlva má holten feküdt a padlón, s mellőlől sugárként tört elő a piros vér.

A két Fördös testvér a legnagyobb vétségnek tekintette a cigányhoz szólást. Ne tud, hogy más parancsoljon a füstösnek, ha te mulatsz, röpdöstelek menten a noszogatók a kikezdeshez. Fördösöknek kétszer sem kellett mondani ezt, már is Lenhart gyomrán tapostak a patkós csizmák. A másik pillanatban pedig már a híres

fejérmegyei bicika Lenhart szive táján jart. Meghalt.

A soponyai gyilkosságot esküdtök bírálta a székesfehérvári esküdtstér Bodányi ablábíró elnöklete alatt. Szavazóbírák Sipos Endre és dr. Horváth Gyula voltak. A vádat dr. Hajdn ügyész képviselte, védők pedig dr. Steiner Jákó, dr. Kenessey Gyula és dr. Kovács Lajos ügyvédek voltak. Az esküdtstér a következőképen alakult meg: rendés esküdttek: Cabi György, Kovács Pál, Laki István, Miklós János, Görzci Ottó, Pölczér György, Pap István, Krausz Miksa, Stoifer Odón, Kovács Béla, Kozula István, Arany András; pótesküdttek: Gottfried Dávid, Kéz Károly.

A bűntény ismertetése után a kihallgatásokra került a sor. A vádlottak ittás állapotukkal védekeztek. Az ítélehozatalra lapunk zártáig nem került a sor.

HIREK.

— **Katonai előléptetések.** László István, Bodoki Henter Zoltán 17. honvédegyalozred-beli őrnagyok alezredesekké, Petőcz Kálmán néptelkeletügyi honvédőrnagy a 17. honvédegyalozredben alezredessé, Székely Zoltán százados gazdaszafi tiszt a 17. honvédegyalozredben őrnagy gazdaszafi tiszté lépett elő.

— **Kitüntetések a déli vasut-nál.** Őfelsége a hadiforgalom terén teljesített kitűnő szolgálataikért Koch Ede és Zaik Károly főfelügyelőknek a cs. és kir. szab. DV. Társaság vonalánál a legfelső dícsérő elismeré-

sétnyilvánította. Komlóssy Lajos és Rauscher Béla kapott főfelügyelőknek a Ferenc József-rend tiszt kerékű katonai érdemkereszt szalagjával, Wittmann Ignác és Franz József főfelügyelőknek, Hierschrott Ottó, Rauschenberger Adolf, Kadnár Károly felfelügyelőknek a Ferenc József-rend lovagkeresztjét a katonai érdemkereszt szalagján, Tarján Géza mérnöknek az arany érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján, Koller Sándor és Vigh János pályamestereknek a koronás ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján, Ritetz József pályáörnek az ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján adományozta.

— **Katonai kitüntetések.** Vacsák József, Parécsóni Erdőtelek László 69. gyalogezredből főhadnagyok a hadiékítményes 3. osztályú katonai érdemkeresztet kapták.

— **Gyászrovat.** Lapunk tegnapi számában már hírül adtuk, hogy öz. dr. Dubovsky Károlyné született Schloser Klementin 75 éves korában elhunyt. Mint ma értesülünk, a temetés pénteken d. u. 4 órákor lesz a Ferenc József tér 9 szám alól. Az engesztelő szent miséaldozatot pedig szombaton d. e. 10 órákor fogják bemutatni a székesgyházban. — Öz. Viniczay Györgyné született Horváth Borbála meghalt 67 éves korában. Temetése d. u. 3 órákor volt Pálya utca 16 sz. alatti gyászházból.

— **Engedély nélküli hivatalú.** Kovács József Zámoly-utcai hentes iparos hatósági engedély nélkül hivatalú létesített. A rendőrbíró-ság ezen kihágásért 250 koronára büntette.

itikai, mercantil vagy tudományos irányt tekintjük, akár a nemzeti izlés nyomát, mindig megtaláljuk benne, vagy — mindig — meglátjuk annak a hiányát.

Hogy a színpadról hirdetet izlés miként hathat egy népre, érdekesen példázza Shakespeare. Előtte a nagy Ben Johnson, Noah, Dryden, Marlow, Chaucer izlése angolosan durva volt. Darabjaik színhelye, cselekménye, gondolatvilága az emberi aljasságokból került ki. Korukban a farsangi menetek bachanáliai az ünnepeken a templomokat fertőztették meg. A színház helyisége sörháza lett, a hol a fal mellett bádög kádák álltak a részegesek utálatos szolgálatára, ahol megállt a felvonás, amikor összeverekedett két ittás, bős fickó s addig, míg az egyiket ki nem dobták, az előadás szünetelt. Aztán, — aztán jön Shakespeare, még első darabjában „Titus Andronicus“-ban maga is ott játszat egy-egy jelenetet, ahol elődei egész darabjaikat játszták, de már magasztosul a szellem, mely elárad a darabon, és a második darabján s ettől kezdve valahány, már tisztult az élet, tisztult a világnézet kris-

tálya; keze alatt megváltozik a színdarabok szelleme, a színpad világa, közönsége, közönségének igénye. A nép már nem dözsöl, mikor színházban ül, más szesz, más szellem, más ideál varázsa köti le. Életet lát, életet szí magába: mely hevit, mely felmagasztal, nem mint az előbbi idők színdarabjai, mely testileg, lelkileg aljasított.

Valaki azt ne higgye, hogy e példa — a mi viszonyainkra vágna. A mi közönségünk eny nyire soha sem fajult természetesen. De a hatás, amit a színpad a közönségben kelt — ha kisebb, ha nagyobb mértékben is, de mindig azonos. S a mi közönségünknek, mely lehetőleg a rusticus irányt kedvelte, mily nagy szüksége volt akkor izlése csiszolására!

Az emberi cselekedetek igaz Tüköre, — a mit máma a hírlapok „Törvényeszték“ „Igazságszolgáltatás“ című rovata pótol — az volt a játékszin. A prédikáció legérhetőbb formája a színdarab, a melyben a jó elveszi jutalmát, mint a hogy a rossz megkapja a megérdemlett büntetését. Prediká-

tio ez, mely nem elvont fogalmakat boncol és világít meg s lesz érthetőkké, de példát mutat, eseteke rajzol a néző szeme elé olyan formákban, mely sokszor megri-akat, máskor megkacgat és a jó esetén örömmel tölti el, a rossz látára elérmit.

Igen a játékszin Orvos, — a mely gyógyít ott, a hol gyógyításra szükség van, a hol gyógyítani még lehet.

1810-ben a játékszin még hasznosan oktat. Mindent tesz, a mi a kultúra tisztje. Hasznót hajt és tanít. Hiszen hasznosság tekintetéből mi állja a versenyt a kultúrával? Mindenemet elvehetik, vagyonomat elrabolhatják, házam, leéghet, földemet elhordhatja a megdagadt folyam árja, a kultúrámól semmi eleni vagy emberi erő meg nem foszthat.

Ezt látta Eöry Szabó Gábor a játékszin igazi mivoltában. Így állott előtte annak a jelentősége és valljuk meg, hogy tökéletesen fedi a tényt, a valót.

Hogy azt miképen szolgálta akkor a színpad — arról legközelebb.

SÖVEGJARTÓ vászonáruháza, Barátok épülete.

Nagy választék

fehér és színes barchetok karton, schiffon és damastból. Különféle vásznak, törölközők, abrosz, lepedők és zsebkendők-ből. Ágy- és asztalterítők, szőnyeg- és matracszövetekből.

OLCSÓ

szabott árak.

MEGHIVÓ.

Az

Általános Bank és Takarékpénztár Részvénytársaság

folyó évi február hó 27-én, vasárnap délelőtt 10 órakor az intézet helyiségében Székesfehérvárott (Várkörút 14. szám.) tartandó

IV. évi rendes közgyűlésére.

NAPIREND:

1. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság jelentése.
2. Zárszámadás bemutatása és a mérleg megállapítása.
3. A nyereség hovatartozása iránti határozat.
4. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság részére a felmentvény megadása.
5. Az alapszabályok 30. §-a értelmében a felügyelő-bizottság újbóli választása.

6. Az igazgatóság kiegészítése.
7. Az alapszabályok 28. §-a értelmében a választmány újbóli választása.
A közgyűlésen szavazati joga van minden jelenlévő önjogi részvényesnek, ki részvényét a le nem járt szelvényekkel együtt a közgyűlés előtt legalább 10 nappal a társaság pénztáránál letette.
Személyesen meg nem jelenő részvényes magát más felhatalmazott részvényes

által képviselheti. Minden letett részvény egy szavazatra jogosít, azonban a részvényes saját részvényei után 50, meghatalmazás alapján szintén 50 szavazatnál többet nem gyakorolhat.
A mérleg és a jelentések az intézet helyiségeiben megtekinthetők.

Székesfehérvár, 1916. február hó 6-án.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Mérleg-számla.

VAGYON			TEHER		
	K	f.		K	f.
Pénztárkészletek	22165	95	Alapítók	500000	—
Váltóüzleti értékek	213	23	Tartaléktők	35000	—
Leszámított váltók (ebből jelz. bizt. 376250)	697003	10	Betétkönyvecskére	348408-40	—
Értékpapír tárca *)	93665	47	Folyószámlára	133708-38	482116
Más pénzintézeteknél elhelyezett tőkék	64744	32	Hitelezők	—	78
Előleg értékpapirokra	60638	11	Viszleszámitott váltó	—	809
Adóok	35624	38	Fel nem vett osztalék	—	644
Árukészletek	91579	65	Átmeneti tételek	—	3129
Különfélék	1916	08	Nyeresség :		
Ingatlan	14238	11	Áthozat mult évről	106—	—
Felszerelés	6566	03	Ez évi tiszta nyereség	35430-42	35536
Átmeneti tételek és kamatok	20881	73			42
*) 4½%-os Fővárosi kölcsön kötv.	42595-20				
" " Törlesztéses járadék	25056—				
4%-os Korona jár.	4725—				
6%-os Hadi kölcsön	14841—				
5½%-os " "	5310—				
Sorsjegyek	1138-27				
	1109236	16		1109236	16

Székesfehérvár, 1915. december 31.

Nyereség- és veszteség-számla.

TERHEK			NYERESÉGEG		
	K	f.		K	f.
Tisztl. fizetések, irodalagbér és üzleti költségek	30683	08	Nyeresség áthozat	106	—
Adók	6047	23	Tiszta kamat jövedelem és árukon elért nyereségek	75431	53
Leírás :					
A váltófarcából	2738—				
Az értékpapír álladékból	532-80	3270			
Mult évi nyereség áthozat	106—				
Folyó évi tiszta nyereség	35430-42	35536			42
		75537			53
				75537	53

Székesfehérvár, 1915. december 31.

Deckner Miksa
pénztárnok.

Az igazgatóság :

Bruck Mór,

Klein Lajos,

Rátz Soma
vezérigazgató.

dr. Löwy Márk,

Ofner Mór,

Hajnal Lajos
főkönnyelő.

Felügyelőbizottság :

Déri Vilmos
elnök.

Rakssányi-Zoltán,

Rosenberg Sándor.